

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/18/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200186
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012200186.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľky U. Y., bytom A., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne zo dňa 19. decembra 2011, č. XXX XXX XXXX X, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/61/2012-62 zo dňa 4. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/61/2012-62 zo dňa 4. apríla 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. decembra 2011 a odporkyni nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odporkyňa rozhodnutím zo dňa 19. decembra 2011 podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nespĺňa podmienky pre uznanie za invalidnú v zmysle § 71 ods. 1 zákona, nakoľko podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia pobočky Prievidza zo dňa 28. novembra 2011 nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť má 30 %.

Krajský súd uviedol, že v súdnom konaní sa posudzovaním schopnosti navrhovateľky pracovať zaoberal príslušný posudkový lekár.

Poukázal na to, že lekársku posudkovú činnosť pri výkone sociálneho poistenia vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Pri rozhodovaní vychádzal z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne,

pobočka Prievidza zo dňa 28. novembra 2011, posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Trenčíne zo dňa 6. marca 2012 a na základe posudkov vykonaných v zmysle výzvy krajského súdu a to zo dňa 11. októbra 2012 a zo dňa 20. februára 2013, z ktorých vyplynulo, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená na 30 %.

Krajský súd po vyhodnotení uvedených skutočností dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je vydané v súlade so zákonom, a preto ho v zmysle § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil. Navrhovateľka v konaní predloženými listinnými dôkazmi nepreukázala, že jej zdravotný stav odôvodňuje vznik invalidity.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka včas odvolanie a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, pretože súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Poukázala na to, že jej zdravotný stav nebol posúdený správne, pretože neboli zohľadnené všetky lekárske správy od odborných lekárov. Posudok vypracovaný dňa 28. novembra 2011 nie je vypracovaný dostatočne tak, aby sa dal zdravotný stav navrhovateľky komplexne posúdiť. Nesúhlasí ani s novo vypracovaným medicínskym posudkom, ktorý sa zakladá na posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza a ktorý bol doplnený posudkom zo dňa 20. februára 2013. Uviedla, že má poškodenú chrbticu, trpí bolesťami hlavy a rúk. Trvá znovu na prešetrení jej zdravotného stavu iným posudkovým lekárom. Ďalej namietala, že na pojednávaní dňa 16. augusta 2012 jej nebol poskytnutý dostatočný časový priestor, aby sa mohla dostatočne vyjadriť ku všetkým navrhovaným skutočnostiam a dôkazom na svoju obhajobu.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Odvolateľka neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní, námietky o neúplnom zistení jej zdravotného stavu považuje za nedôvodné. Zdravotný stav navrhovateľky bol opakovane posudzovaný posudkovými lekármi sociálneho poistenia, pričom miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 30 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 71 ods. 3 prvej vety zákona o sociálnom poistení pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby.

Podľa § 71 ods. 6 zákona o sociálnom poistení miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 8 zákona o sociálnom poistení).

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo dňa 19. decembra 2011 č. XXX XXX XXXX X o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o priznanie invalidného dôchodku.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľka dňa 28. novembra 2011 požiadala o invalidný dôchodok. Jej žiadosť bola rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X X zo dňa 19. decembra 2011 zamietnutá s odôvodnením, že nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., pretože podľa záverov posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Prievidza zo dňa 28. novembra 2011 nemala pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Mieru jej poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ustálil na 30 %. Na základe opravného prostriedku navrhovateľky bol jej zdravotný stav opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne - ústredia so sídlom v Trenčíne dňa 6. marca 2012 so záverom, že pre rozhodujúce zdravotné postihnutie - nešpecifická encefalopatia ľahkého stupňa - kapitola VI, A, 1.a. je maximálna celková miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30 %. Na základe nových lekárskejších správ, ktoré navrhovateľka predložila v súdnom konaní, krajský súd požiadaval odporkyňu o znovuprehodnotenie zdravotného stavu na účely invalidity. Posudkom zo dňa 11. októbra 2011 bola posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredie so sídlom v Trenčíne miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určená na 30 %. Po predložení ďalších lekárskejších správ bol na dožiadanie krajského súdu znova posudzovaný zdravotný stav navrhovateľky a podľa lekárskej správy posudkového lekára sociálneho poistenia zo dňa 20. februára 2013 v zdravotnom stave navrhovateľky nedošlo k zhoršeniu, nenastala žiadna zmena v psychiatrickej diagnóze. Posledná kontrola dokazuje ľahký stupeň ochorenia. Celkove nenastal dôvod na zmenu doterajších kontrolných posudkov.

O objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov posudkov posudkových orgánov, ktoré boli v zásade zhodné, odvolací súd nemal dôvod nepochybovať. Žiadne nové lekárske správy osvedčujúce zmenu (zhoršenie) zdravotného stavu až navrhovateľka nepredložila.

V konaní súdu taktiež odvolací súd nezistil žiadne nesprávnosti, na ktoré navrhovateľka poukazovala vo svojom odvolaní.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľky a k jeho zhoršeniu, môže navrhovateľka opätovne požiadať o invalidný dôchodok a o nové preskúmanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.